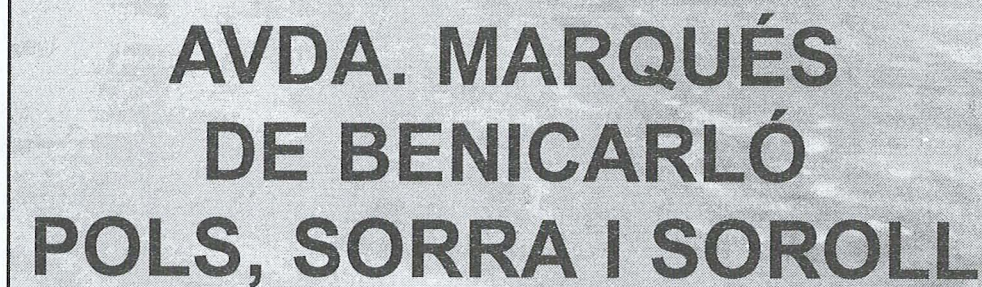

La Veu de Benicarló

SETMANARI D'INFORMACIÓ GENERAL I CULTURAL • DIVENDRES, 18 DE JULIOL DE 2003 • NÚM. 393 • ANY IX • 0.75 EUROS

**AVDA. MARQUÉS
DE BENICARLÓ
POLS, SORRA I SOROLL**

VEÏNS EMPRENYATS

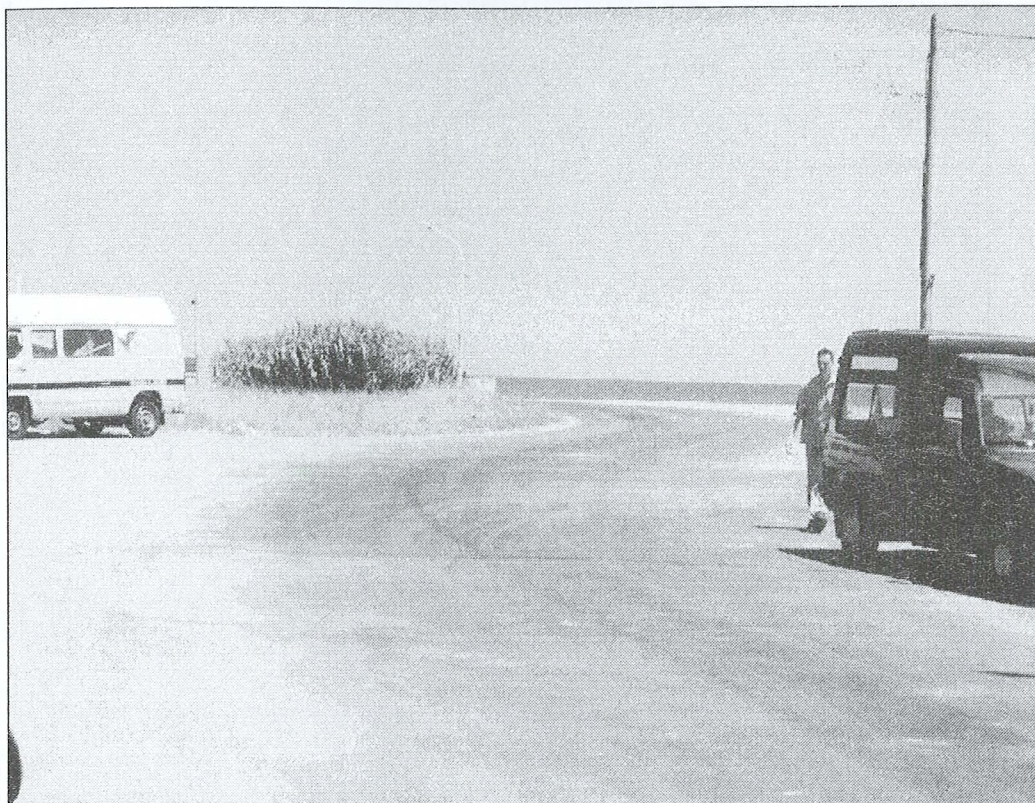
**Música de cambra
per al centre de
Benicarló**

**Un conflicte familiar
acaba amb detenció**

**Elena Verge nova
dama de Sant Antoni**

Els veïns de l'avinguda Marqués

Estan farts que la pols entre a les cases / Demanen més senyalització per reduir la velocitat dels vehicles

TEXT: noemí oms

150 signatures son les que porten recollides a hores d'ara els veïns del tram final de l'Avinguda Marqués de Benicarló. Els propietaris de la zona estan que "trinen" i exigiesen solucions immediates i eficaces a les deficiències que pateix el vial.

Després de la creació del port esportiu de Benicarló, punt de convocatòria important a la ciutat, havia arribat el moment de endreçar aquesta avinguda que tot i trobar-se en un dels extrems de la ciutat enregistra uns nivells elevats de trànsit. En un intent

d'arreglar la situació, des de l'ajuntament es va ordenar el vessament de sorra i grava sobre el ferm de la calçada, concretament del tram que va des de la intersecció amb l'avinguda Méndez Núñez fins a la carretera de la Marxica. Consideraven que amb aquesta acció es taparien possiblement les deficiències que a hores d'ara pateixen aquelles contrades. Les conseqüències però, van ser molt diferents... **"L'únic resultat perceptible d'aquestes obres es que el carrer, els vehicles estacionats, edificis i fins i tot l'interior dels domicilis s'omplen de pols, sorra i pedres aixecades pels vehicles**

que transiten per la zona".

La situació, a més, es veu agreujada a aquestes alçades d'any, ja que en arribar l'estiu s'incrementa el nombre de vehicles que circulen per aquell indret, atès que, d'una banda, la platja es converteix en centre de reunions, mentre que, d'altra banda, també s'obren els locals d'oci que hi ha al litoral nord de la ciutat, però no cal anar als establiments de la Marxica per explicar aquest increment del trànsit, ja que el Port Esportiu hi és just al davant de la zona en conflicte, malgrat que com assegura el portaveu del moviment, Antonio Baena

"mirant com han deixat el port pareix que el tram final de l'avinguda Marqués de Benicarló siga un altre poble".

Sumat a l'increment del trànsit rodat, hi ha el fet que en tractar-se de l'estiu, els veïns es veuen obligats a combatre el calor deixant les finestres obertes, amb la qual cosa, **"els veïns se senten indignats i desamparats davant el deplorable estat del carrer causat per unes obres que haurien de tindre l'efecte contrari"**.

Els veïns d'aquest carrer denuncien que els treballs han estat realitzats de la mateixa manera en quatre ocasions en l'últim any, **"reiteració que només prova la seua ineficàcia i l'únic efecte del qual ha estat una despesa inútil per a les arques municipals així com un considerable perjudici per a tots els veïns"** asseguren els afectats.

D'altra banda, els veïns de l'Avinguda Marqués de Benicarló, denuncien la situació de greu perill que suposa l'alta velocitat a la que circulen els vehicles per aquella zona, principalment aquells que procedeixen de la Marxica, motivada en gran mesura per la manca de senyalització i principament de bandes o barreres a la calçada.

Davant aquesta situació, els veïns van decidir emprendre una campanya

de Benicarló estan que 'trinen'

de recollida de signatures que permetés avalar la necessitat de solucions a la zona. Però el cert és que tres setmanes després d'haver fet públiques les seues reivindicacions, els veïns encara no han aconseguit cap fet que els valgue com a resposta vàlida.

En aquest sentit, l'alcalde de la ciutat, Jaime Mundo es comprometia a través de la Cadena Ser ara fa una setmana a resoldre la situació, però dilluns passat els veïns denunciaven que lluny d'asfaltar correctament el carrer, de nou havien abocat més terra i pedra al vial.

D'altra banda, respecte a la senyalització, Mundo també assegurava que se resoldria aquesta problemàtica donat que a molts carrers ja s'han instal·lat badens i bandes de frenat.

De moment, cap de les dos demandes ha tingut una resposta pràctica, cosa que inquieta els veïns que veuen com passa el temps i res no avança. A més incideixen que la solució es necessita ara a l'estiu, no a l'hivern quan ja no hi haurà practicamente trànsit i ja no farà falta deixar les finestres obertes.

L'oposició obliga a ajornar el debat de les dedicacions i retribucions del regidors

TEXT: noemí oms

La nova corporació de Benicarló va celebrar dilluns passat el primer ple de la legislatura, un ple de pur tràmit que no va despertar discrepància algun fins que no es va arribar al decim punt, on es discutien les dedicacions i les retribucions. Unes retribucions que anaven dels 850 euros fins als més de 2.200 en funció de les àrees i de les dedicacions. La proposta que es va debatre a la cesio i centrava en una dedicació exclusiva, la que recauria en mans de Francisco Flos, com a regidor adjunt d'alcaldia, mentre que la resta serien dedicacions parcials per als responsables d'àrees específiques i indemnitzacions per assistències a comissions i plens. Va ser en aquest punt on es

van apreciar les primeres discrepàncies ja que el vot en contra de Bloc i PSOE va obligar a ajornar l'aprovació d'aquest tràmit.

D'aquesta manera, queda pendent parlar del contingut de l'àrea que desenvoluparà Flos i de les retribu-

cions finals, ja que ambdós grups aposten per cobrar únicament les dietes de assistències per tal de no generar una major despesa a les arques del consistori en matèria de Seguretat Social.

Un cotxe s'estampa contra una farola de l'Avinguda Catalunya

TEXT: noemí oms

L'Avinguda Catalunya de Benicarló va estar el diumenge a la nit més d'una hora sense llum a causa d'un accident. Els fets van ocórrer quan un cotxe que circulava pel vial va col·lisionar frontalment amb un dels fanals de la mitjana del carrer. Com a conseqüència de la topada es va produir una apagada i hi va haver un ferit aparentment de certa gravetat, segons van explicar testimonis presencials.

El conductor podria haver-se copejat el cap contra el vidre frontal com a

resultat del xoc, patint posteriorment fortes convulsions.

L'accident va requerir de l'assistència coordinada del cos de Bombers i de la Policia Local que van haver de tallar el carrer durant més d'una hora amb la finalitat de restablir l'estesa elèctrica i retirar el fanal danyat, que es trobava totalment doblegada.

El ferit, per la seua banda, va ser traslladat a l'Hospital Comarcal de Vinaròs.

Un conflicte familiar acaba amb una detenció

TEXT: redacció

La policia local de Benicarló va detenir dijous de la setmana passada un home per un presumpte maltractament a la seua dona.

Els agents van rebre a les 10:50 la cridada d'una dona sol·licitant ajuda, pel que es van dirigir a l'habitatge on la dona els va explicar els motius del seu crida-

da. Segons va dir la denunciante, venia patint maltractaments des de feia ja un temps i precisament la nit anterior, havia estat blanc de serioses amenaces. La dona va arribar a assegurar als agents que havia estat tancada a una habitació contra la seua voluntat, una afirmació de la que poques hores després s'hauria desdit, segons fonts properes

al cas. Els agents van procedir a la detenció i posterior posada a disposició judicial de P.A. S. de 58 anys d'edat pels fets que se li imputaven, però després

En les declaracions davant del jutge la dona s'hauria desdit de les pitjors acusacions

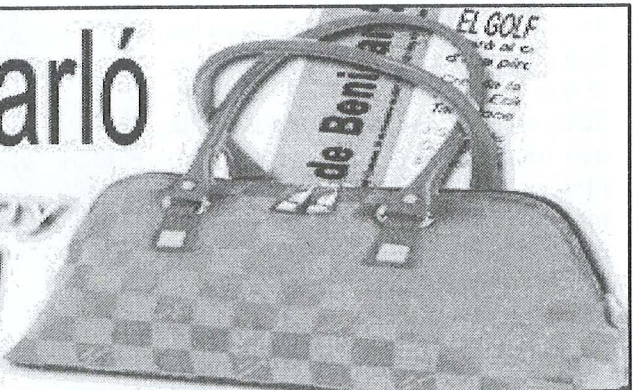
de declarar davant el jutge va ser posat en llibertat.

Al costat de la parella vivien 2 menors de 6 anys i un de 14 mesos que van passar a la custòdia de la mare, amb la col·laboració dels serveis socials de Benicarló. Actualment hi ha una investigació oberta amb l'objectiu d'esclarir els fets, que no estan clars.

La Veu de Benicarló

un regal per a tot l'any

subscriu-te !!!

Al·legacions al Estudi d'Impacte Ambiental del PHN

TEXT: salvemlatossa

El proper 1 d'agost la Plataforma en Defensa de l'Ebre lliurarà a Madrid totes les al·legacions que reculla contra la "Memoria del proyecto de las transferencias autorizadas por el artículo 13 de la Ley 10/2001 de 5 de julio (PHN) y su estudio de impacto ambiental" presentada per Trasagua (Infraestructuras del Trasvase, S.A.).

L'Associació Salvem La Tossa, l'associació cultural El Rebrot, la Plataforma Cívica del Maestrat, Esquerra Unida, Esquerra Valenciana, Els Verds, Ecologistes en Acció i l'Associació de Dones Progressistes volem manifestar el nostre

descontent i oposició al Plan Hidrológico Nacional (PHN) per les greus repercussions mediambientals, econòmiques i socials que comportaria la seua execució.

Les principals irregularitats que es denuncien en les al·legacions són les que fan referència a la inexistència d'estudi d'alternatives, el menyspreu de l'Ebre i el seu Delta que es fa en ignorar els advertiments de la comunitat científica, els impactes que es produiran a les conques receptors amb la barreja d'aigües, la mala qualitat de l'aigua que transporta l'Ebre, la insostenibilitat del cost energètic associat al projecte, i el malbaratament

dels recursos econòmics.

Des dels nostres col·lectius volem donar l'oportunitat als ciutadans i ciutadanes de Benicarló de conèixer les repercussions que tindria el PHN per a la nostra comarca i de manifestar la seua oposició davant els organismes pertinents. Per aquest motiu, per al proper divendres 18 de juliol hem organitzat diverses activitats "Per una Nova Cultura de l'Aigua". A les 21:30h a la Cambra Agrària, Àngel Aznar i Josep Ginovart, membres de la Plataforma en Defensa de l'Ebre, ens parlaran sobre l'estat de la tramitació del PHN i les seues repercussions.

El mateix dia recollirem les al·legacions a la Memò-

ria i l'Estudi d'Impacte Ambiental del PHN (que poden descarregar-se a www.salvemlatossa.org) i es lliuraran a la Plataforma en Defensa de l'Ebre per fer-les arribar a Madrid. També es posaran models d'al·legacions a disposició de tot aquell que les vulga presentar.

Amb açò volem produir una reflexió constructiva envers la problemàtica dels models socials basats en el desenvolupacionisme i no portats a terme sota la perspectiva del desenvolupament sostenible racional i respectuós amb al medi ambient i les persones.

Us esperem!

Tolito ● ● ● ● ● ● ● ● Un ja no sap què escriure

Un ja no sap qué escriure. A l'angoixant xafugor de l'estiu i les poques llums habituals s'ha vingut a afegir el pacte desconcertant que m'ha deixat en fora de joc, amb la sang calenta i gelada al mateix temps.

El malabarisme polític de Guzman i cia. ha rebotat els esquemes amb els que estic acostumat a funcionar. La simplicitat mental que em caracteritza no aconsegueix pair això de l'oposició-govern.

Estic completament desorientat. Alguns

moments del dia penso que tot és un engany. Uns altres m'acuso de maximaliste. A vegades vull creure als del Bloc, que sempre han sigut uns intel·lectuals i igual resulta que van davant del vent i veuen el que jo no aconsegueixo veure. Uns altres cops veig la plantilla de regidors del Partit Popular i ja no em cal veure res més. Mai hagués pensat que un pamflet electoral em seria tan útil i aclaridor.

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● Art sense límits

TEXT: noemíoms

El centre Ivadis del Maestrat ha tornat a sortir al carrer. Coincidint amb la commemoració del any europeu del discapacitat, el centre ocupacional ha volgut mostrar al públic que l'art no

entén de discapacitat. En aquest sentit, el museo arqueològic de Benicarló acull fins les acaballes de mes una exposició de pintures i escultures realitzades pels usuaris del propi centre.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 392.

TEXT: lector

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 392.

Tornem a la mateixa. Aquesta setmana es posen fins a tres vegades amb els arranjats. Dos col·laboradors i una carta al director tornen a furgar a la nau de l'arranjament. Encara sort que no ha escrit el Robespierre eixe que no troba res bé, i que comença fent vacances. Com l'editorial, que no apareix enlloc. Es veu ben a les clares que una certa part, secció o corrent d'opinió del partit que té nom de llibreta amb filferro, no acaba de pair això que han fet els regidors de la formació. Com que es veu que amb això no en tenen prou, allà va el titular que fa referència a la Biblioteca de la Mar "projecte anterior del Pp", que quede clar. Per cert, ara que ho nomeno, no acabo de veure clar això que la gent puga anar a llegir diaris i revistes a costelles de la meua butxaca amb clar perjudici dels quiosquers del poble, que veuen com potencials compradors de diaris se'n van a la mar a estalviar-s'ho. Jo veig bé una biblioteca de llibres, però no un quiosc per a garrepes.

Jo no vull ser tan fatalista com els seus opinadors, però tot i que no m'agrada

el partit del govern, caldria donar-los un temps als regidors del Bloc per tal de conèixer la seua forma de treballar i les seues relacions amb el Pp. De moment, i vostès no se n'han fet ressó, al darrer ple ja van votar en contra d'una dedicació exclusiva que els sequassos de Mundo ens volien encolomar. Ara, a retirar el punt de l'ordre del dia i a consensuar-ho. Això està bé, que aprenguen a governar sense corró, parlant, cedint, abaixant-se els pantalons si és precís, però que passen per l'adreçador.

"Tolito diu que als nacionalistes els han donat regidories de pa sucat amb oli"

Tolito diu que els han donat les regidories de pa sucat amb oli, i ells s'han quedat les més importants, a l'hora que es queixa que van exigir molt més als socialistes. Jo no sé com van anar les negociacions, però queda clar que els pressupostos requereixen una majoria absoluta per a la seua aprovació, i ahí és on tenen la clau els del Bloc. Ara falta veure com la fan servir i si són capaços de treballar sense cremar-se.

Tema de la setmana: les repercussions del centre comercial. Tot i els deficients i perillosos accessos, la gent acudeix en massa a la nova catedral del consum. Xavi Burriel ho ha sintetitzat magistralment a la seua vinyeta. Una vegada que s'han inaugurat els cines i la bolera, la cosa comença a ser una mica agobiant. Ara que estic al tema, vull discrepar de la seua brillant col·laboradora Oms quan afirma allò de "Torna el gust pel cinema". La frase és incompleta, i es podria afegir a la mateixa varies alternatives, con ara "comercial", "nord-americà" o "de gran consum". Jo només haguera posat que ja tornem a tindre cinemes i prou, perquè per la qualitat de les pel·lícules no ens podem felicitar.

Com aquesta setmana Pere bausà no escriu, li ha dedicat una pàgina sencera a la gossera municipal. Com sempre, al millor de tot és el final, on la senyora Muñoz ens explica que fa un parell d'anys l'alcalde li va dir que ja teniem mirat un solar. Jo tots els dies en veig un cabàs ple, de solars.

M'ho he passat superbomba llegint això de la pàgina quatre de l'activitat al carrer. L'èxtasi ha arribat al moment de l'aixecament de la bandera blava del Morrongo. Anava llegint i

m'anava imaginant el quadre. Allà tot ple d'extrangers seguint amb les palmes els ball típic andalús, dient "olé, olé, mucho flamenco sangria paelia torero", tots extranyats en veure que la sangria era de color blanc i que no hi havia cap torero.

Quina pallissa que s'han pegat els nostres pelegrins, i quin ambient més carregat. Si tot el camí ha estat tan desèrtic com el que apareix a la fotografia, la cosa té la seua explicació. Però això de que els homes es vesteixen amb la mortalla amb la qual seran enterrats és una mica bèstia. Potser se la proven per si els vé justa de cintura. Que en són de macabres!

Serà qüestió de llegir el llibre de Vicent Pitarch sobre el camí de Sant Jaume, per tal de veure'l des d'un altre punt de vista.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

El dia dotze va haver un concert a la Plaça de Sant Joan (que no San Juan). Va actuar l'Orquestra de Cambra (que no de càmera) de l'Empordà. La diferència entre càmera i cambra és important. Almenys per a mi.

Elena Verge serà la nova dama de la Confraria de Sant Antoni Abat

TEXT: noemíoms

La Confraria de Sant Antoni Abat va presentar el dissabte a la nit a la dama de l'entitat per al 2004, Elena Verge, qui succeirà d'aquesta manera a l'actual representant Beatriz Giner Bel. L'acte de presentació de la nova dama de la comissió que encapçala Joan Vicent Caldés Sastriques es va celebrar en un conegut restaurant de Peníscola.

La dama sortint, molt emocionada, va voler recitar una "lloa", abans de donar la benvinguda a Elena, que va rebre de mans de la seva antecessora la banda acreditativa del càrrec i un regal de la comissió, de mans del president.

Posteriorment, es van donar a conèixer els nous majorals, que com tots els anys són tres parelles, encara que una d'elles no va poder estar present en l'acte. Els nous components de la Confraria de Sant Antoni

Abat són: Francisco Javier Senar Ruiz i Encarnación Manero Preses; Pascual Angel Gellida Cerdà i María Pilar Sebastiá Simó; Bartolomé Verge Avila i María Ángeles Alsina Segura.

Diumenge que ve els mayores celebraran la tradicional paella de

benvinguda a la nova dama, en una jornada que permetrà un major coneixement d'ella, així com dels nous majorals d'aquesta entitat que s'encarrega de salvaguardar una de les festes populars més antigues de la ciutat.

Elegides les falleres majors de Benicarló

TEXT: noemíoms

Lorena Cerdà i Cristina Cambies seran les representants de les pròximes festes falleres de Benicarló. Lorena, candidata presentada per la Falla la Barraca que ostentarà el càrrec de fallera major de la ciutat, era una de les quatre candidates que optaven al càrrec, mentre que en el càrrec infantil, per al qual es van presentar dos aspirants, es va adjudicar el

títol de fallera major la representant de la falla els Cremats: Cristina Lambies.

L'acte es va realitzar a l'Auditori Municipal i va comptar amb la presència de l'alcalde de Benicarló, Jaime Mundo, el president de la Junta Local Fallera, Alex Sánchez i les falleres majors de la ciutat del 2003, a més dels representants de cadascuna de les comissions falleres benicarlandes.

Les dones demanen més atenció del món rural

TEXT: susanna anglés

L'Administració podria fer molt més del que fa per dignificar el treball rural femení, segons es va dir dissabte passat en la I Trobada de Dones del Mitjà Rural de Castelló, celebrat a Càlig per l'Associació de Dones del Mitjà Rural Sàlvia.

L'administració fa poc per atendre les necessitats de la dona treballadora en les petites poblacions, encara que també parteix de culpa pot estar tal vegada que aquesta deuria tenir més iniciativa per a reclamar els seus drets, segons reconeixia la presidenta de Sàlvia, Pilar Latorre. **"Potser nosaltres no som capaces de dir el que volem, per això aquest tipus de trobades ens poden ajudar a saber realment el que ens fa falta mancada i després demanar-lo"**.

Trobades com la de Càlig aspiren a conèixer amb detall els problemes de la dona en cada comarca, no només referits a la seua pròpia ocupació laboral en l'agricultura o rama-

deria, sinó també a la falta de serveis com transport públic i una millora en sanitat i educació, segons assenyalava Sonia Hernández, coordinadora tècnica de Sàlvia. Reconeixia que la discriminació de la dona no es dona tant en la ciutat, on existeixen més serveis de tot tipus, **"encara que igual existeix discriminació salarial i els maltractaments es poden donar tant en les zones urbanes com rurals, però en aquestes últimes potser estiguen més callades"**.

Un centenar de dones procedents de distintes comarques es van donar cita dissabte en el Centre Cultural de Càlig per a participar en aquesta jornada que baix el lema **"Dones cap al desenvolupament sostenible"**, va analitzar el paper que les dones juguen en les polítiques de desenvolupament rural, traient-se unes conclusions que es faran públiques pròximament.

Els socialistes es mobilitzen contra la futura presó d'Albocàsser

TEXT: redacció

Els socialistes dels Ports Maestrat exigeixen a l'alcalde d'Albocàsser, Antonio Querol, que convoque un referèndum per a què puguin ser els veïns els que decidisquen si volen que a la seua localitat s'instal·le la presó de Castelló II.

El PSPV ja ha efectuat una petició per tal que se debatisca aquesta problemàtica en un ple extraordinari no només al municipi en qüestió sino també a la diputació ates la reacció de la ciutadania. Al mateix temps, aquesta força ja ha anunciat que presentarà mocions d'aquest tipus a tots els ajuntaments de la comarca.

Els socialistes, encapçalats pel secretari comarcal, Adolf Sanmartín, expliquen el seu rebuig a la pressó perquè no volen que aquesta zona es convertisca en la brossa ni en cap **"reserva d'indis"**. En aquest sentit, es postren reacis a que **"només es tinga en compte l'interior quan es tracta de residus, de les mines d'argila o d'instal·lar una presó"**. Per això qualifiquen de xantatge polític les contraprestacions ofertes per

Fabra, quan aquelles infraestructures que es necessiten i que s'han promés s'haurien de fer igualment perquè **"són ciutadans amb tots els drets"**.

D'altra banda, tenint en compte les conseqüències que pot tindre per al futur de la localitat reclamen que **"hi haja una informació detallada"** sobre els beneficis i inconvenients que aquestes instal·lacions poden reportar per a la comarca, ja que cal recordar que el projecte preveu acollir 1008 reclusos en un poble de 1381 habitants.

En aquest sentit, els socialistes posen l'accent dels seus dubtes en els caps de setmana, quan els pressos tinguen permisos i en els trasllats que s'hagen de fer als jutjats, unes conseqüències que des del punt de vista dels socialistes poden concretar-se en un augment de l'addicció a les drogues, la proliferació dels prostíbuls, un perjudici per la població en l'àmbit del turisme rural i un impacte ambiental important donat que es construiran 350.000 metres quadrats de formigó enmig del camp.

CULTURAL
ASSOCIACIÓ LA FERAM
BENICARLÓ

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO
FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors
JOSEP BARRA
VICENT BORRERO
NOEMÍ OMBRES
RAMON PARÍS,
GREGORI
Fotografies
i JOAN

ESTIU I RECORDS

TEXT: susanna anglés

Han aplegat els dies en que la nostra canalla es queda a casa perquè l' escola tanca les seues portes. De tota manera els temps moderns han creat nous incentius que fan que els xiquets i xiquetes estiguin baix la responsabilitat de monitors de camps d'estiu, mestres en classes de reforç, les guarderies o escoles i tallers de treball que ja apleguen fins a pobles d' interior.

En el meu temps només optàvem a anar a alguna estada colonial.....jo, per la meua part, preferia quedar-me a casa: sabeu que hi ha tot un món a descobrir???

Un poc de lletres i numeres per no perdre la costum, aprendre a nedar, inventar histories on la protagonista sempre era jo mateix, jugar a tota classe de perícies....

Als meus pares mai els vaig fer nosa, així que tot i que no parava no em van "deportar" massa a enlloc. Si anava uns dies amb els avis de l'altra banda del poble, a casa del oncles a El Regués o al Socors , era perquè volia.

De tota manera, enlloc, enyorava, al poble i als amics del carrer .Recordo, una tasca diària, sentada al front de la casa familiar, al terra, donant menjar a les formigues i veient com una avisava una altra i aquesta anava al foradet i portava

el missatge per a reclutar a una colla d'afanyoses formigues...em passaven molts minuts, fins i tot hores amb aquesta observació. La meua padrina, que al llarg dels temps s'ha convertit en una amiga, m' acollia sovint a la seua petita habitació, ella li deia: el meu petit món. Allí em feia fer cal·ligrafia i càlcul...jo em prenia temps morts mirant els nius i les anades i vingudes dels pardals que habitaven a la teulada del davant...També vaig començar a llegir tebeos, llibres d' aventures, contes més o menys clàssics i fàbules...

Un dels millors records, i el més enyorat durant l' hivern escolar, era el descobrir el

cinema. Aleshores les pelis de l' oest eren les més seguides per la canalla, també les bèl·liques i després vinga mirar dibuixos animats...Tom i Jerry, Dixie&Pixie, els de la factoria Disney-el meu preferit Donald i Pluto-els de la Warner--- Burgs Bonnie i El Pato Lucas que, encara , m'entusiasmen --, el gos Risitas, la Pantera Rosa--- aquesta arrancava els millors somriures...- loguie, Scooby Doo ,La familia Robinson, Correcaminos, Coyote, Tom Sawyer, La abeja Maya, Baner i Flapie, Heidi, Marco, El osito Luca, Las aventuras de Tintín....la llista es fa interminable.....

Editorial

Una vegada més, alguns ciutadans de la nostra ciutat es troben impotents davant l'administració. Sembla que el fet de recullir signatures per tal de denunciar una situació molesta i perillosa no és suficient per als nostres governants.

Fa quasibé un mes que es va presentar a l'Ajuntament un escrit amb nombroses firmes demanant

solucions a dos greus problemes que pateix una de les zones més concorregudes de la nostra ciutat. Els veïns de la part nord de l'avinguda del Marqués de Benicarló es queixen de la gran quantitat de pols que hi ha, i de la velocitat dels vehicles que circulen per la zona.

Les finestres han de romandre tancades i els establiments hostelers no

poden parar les seues terrasses perquè, entre la pols i el soroll, no hi ha client que s'atrevisca a utilitzar-les. Es tracta de ciutadans que paguen els seus impostos i que han de rebre els mateixos serveis que qualsevol altre.

Potser no seria tan difícil trobar-li una solució, més encara si tenim en compte que ens trobem dins la temporada d'estiu i cal donar

una bona imatge. En canvi, a pocs metres, un dels causants de l'augment del trànsit rodat per la zona, veu com setmana a setmana s'omplen els seus locals i les seues terrasses a ves-sar. Uns tant i uns altres tan poc. Aquesta setmana, l'editorial és també una panis-sola pels responsables.

S/SUSANNA ANGLÉS,
BERÀ, PERE BAUSA,
AS, XAVIER BURRIEL,
S, CARLES LLUCH,
JOSEP V. TAUS i GRE-
O SEGARRA
S/ LLUISA GARCIA
CARLES ADELL

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS- 242-95

Imprimeix/ GRÈVOL.

PASSATGE SANT BLAI N. 2

LA VEU respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. LA VEU es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

La Via de la Plata

Etapa 26

Puebla de Sanabria - Terroso - Requejo - Padornelo - Aciberos - Lubián

TEXT: tonyofibla

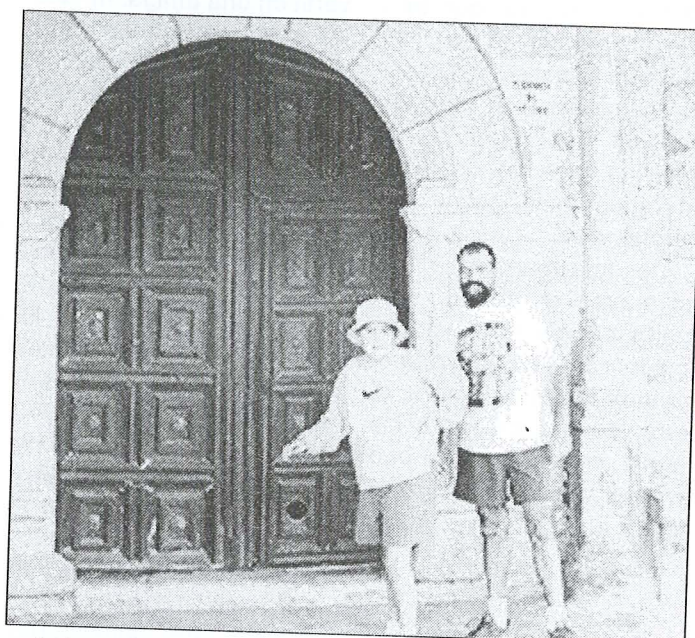
Ahir no vam poder visitar Puebla on hi ha un castell del XV, l'església amb interressant romànic i l'ajuntament de bonica façana, on dormim.

Avui sortim més tard a les 7. Només hem de fer 26 quilòmetres, quina cosa més ridícula! Però sempre pujant! A un hotel vora de la carretera demanem si ens poden fer el desdèjuni però ens envien a la general, sort que no ens toca recular. Seguim carretera però les fletxes ens desvien per un camí preciós. Passem Terroso, amb una església que té elements jacobeus a la frontera i aplequem a Requejo. Açò ja és una altra Zamora, millor dit, ja no és Zamora, geogràficament i cultural és Galícia.

Són tres quarts de deu i cal carregar el dipòsit: seiem a esmorzar. Quan sortim de Requejo se'ns presenten dues opcions: la cañada o carretera. Seguim la cañada però als pocs metres hi ha una bifurcació i no hi ha fletxes, reculem i agarrem la carretera.

A Vicent l'he enviat davant, hem quedat al bar del port de Padornelo, jo avui tinc ganes d'agarrar-m'ho en calma. Àlvar ens diu que no els esperem que ja ens trobarem a Lubián, avui ve tota la família.

Quan aplego a Padornelo, després de la llarga

pujada veig que Vicent va davant i de sobte desapareix. Se'n va pel poble i no passarà pel bar. Suposo que ja em buscarà. Al cap d'una estona es presenta tot preocupat. Fem una clareteta i seguim junts les fletxes que ara van per la carretera, tomben a la dreta i després agarren el camí vell que duu a Aciberos i a Lubián. Camí entre castanys, roures i rierols. De tant en tant es veu el camí tal i com era, empedrat, i per l'ample que és, sembla que seria una via de comunicació important. Un camí preciós!

A les 2 estem al poble, anem a l'ajuntament on ja hi ha tres pelegrins amb qui vam coincidir ahir, dos d'ells són germans de la Salle. L'ajuntament està

obert i fa d'alberg de pelegrins. Ens instal·lem en un despatx amb tota tranquil·litat. Increïble, ací també ho podríem fer...!

Ens rentem i anem a dinar a casa Irene que està a l'entrada del poble, per tal ens cal recular i baixar un poc, per a tornar a pujar després amb la planxa plena. Quan acabem de dinar es presenta Àlvar. Pel que es veu ens hem creuat per diferents carrers quan baixàvem a dinar.

Fem una estona la migdiada i després anem a comprar el sopar i a pegar

una volta pel poble: cal visitar l'església amb el teix centenari al seu costat i contemplar l'arquitectura popular de la zona: és prou interessant.

Anem a trucar per telèfon a una casa on està el telèfon públic. El primer que et sorprèn és la porta, després el passadís, aplegues a un pati interior on pots veure de tot i, finalment, on està l'aparell. És un viatge pel túnel del temps. Hem reculat als anys 50. L'aparell funciona, i això sí, hem pogut parlar.

Ací ja parlen gallec i pel que es veu se'n senten orgullosos de fer-ho.

Cap al tard ve l'alcalde a segellar-nos les credencials i li'n demano dues de gallegues per a Vicent i per a mi ja que les andaluses

les tenim plenes.

A l'alberg som un munt de gent, 10 persones.

Han decidit fer un sopar hippy: fruits

secs, fruita, iogurs, ... Total que avui anem a dormir amb la panxa buida. Ja veurem com responen el budells esta nit.

“A Vicent l'he enviat davant, hem quedat al bar de Padornelo. Jo avui tinc ganes d'un poc de calma”

Bon funcionament de la biblioteca de la mar

TEXT: noemioms

Tan sols uns dies després de l'engegada de la Biblioteca del Mar en la platja del Morrongo de Benicarló, ja s'ha pogut veure la continuïtat i la gran acollida que tenen per part dels usuaris aquestes dependències.

Segons els càlculs que s'han portat a terme, la Biblioteca del Mar de Benicarló té una mitjana de visites que oscil·la sobre les 75 persones diàries. Les publicacions més sol·licitades segueixen sent les revistes i els periòdics, sent en aquest

cas els rotatius esportius els quals major nombre d'adeptes registren.

A pesar de tot, en la biblioteca també es poden trobar els periòdics de caràcter provincial i regional, així com uns altres de gran tirada en altres autonomies que constitueixen el perfil del turisme tradicional de Benicarló com són Aragó, Navarra o Catalunya.

Els contes també juguen un paper important entre el públic infantil. A més, cada dia es van introduint altres exemplars de caràcter internacional com, per exemple, Le Journal.

Música

El nucli antic de Benicarló es va omplir de música

La plaça Sant Joan de Benicarló es va omplir la nit del dissabte de música amb l'actuació de l'Orquestra de Càmera de L'Empordà.

L'entitat, fundada en 1989 a Figueres, va oferir sota l'adreça de Carles Coll i la interpretació al violí del solista Chris Nicholls, un ampli repertori que centrat

en obres de Mozart, Vivaldi, Cotó, Llach i Serrat. Una proposta que va captivar al públic present que no va voler deixar escapar l'oportunitat de gaudir de la música a l'aire lliure en un dels racons més emblemàtics de la ciutat.

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano

Exposició: Avda. Magallanes, 1

Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142

Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

Informàtica a l'escola: Software propietari (3)

TEXT: j.v.taus

Allò que a Europa anomenem Societat de la Informació (SI) és el resultat de la inopinada penetració de la informàtica i les telecomunicacions en els diversos àmbits de la vida. La formació en els aspectes tècnics d'aquestes noves tecnologies és imprescindible perquè continue. Però per a poder evolucionar cap un tipus de societat plural, oberta i respectuosa, capaç de millorar la qualitat de vida global, cal que la formació en noves tecnologies arribi a tots i que s'eduque, també, en les implicacions ètiques i socials que duen associades.

Els poders públics tenen l'obligació de garantir la universalització d'una educació –CE 1978, art. 27.5– que tendesca al ple desenvolupament de la personalitat humana i a l'enfortiment del respecte als drets humans i a les llibertats fonamentals –DUDH art. 26–. A l'administració pública li correspon, doncs, dotar els centres educatius dels recursos necessaris per impartir les matèries relacionades amb les noves Tecnologies de la Informació i les Comunicacions (TIC), i també, d'aprofitar les possibilitats d'aquests nous mitjans en l'ensenyament de les altres matèries. Un d'aquests recursos essencials és el software. Per tant, la naturalesa i prestacions del software que s'utilitzi per ensenyar TIC, ha d'ajudar a aconseguir una educació universal i humana.

A l'Estat, llevat de comp-

tades excepcions –com Extremadura–, les escoles utilitzen software propietari per a la gestió dels centres, per a l'ensenyament de noves tecnologies i per impartir algunes assignatures. Utilitzar software propietari en l'educació és, almenys conceptualment, paradoxal. Mentre un dels objectius bàsics de l'educació és la difusió del coneixement, la pedra angular de la indústria del software propietari –i veritable gallina dels ous d'or– és l'ocultació del coneixement. El software propietari, a través de les llicències d'usuari final –o EULA, de l'anglès End User License Agreement–, imposa unes restriccions sobre la utilització, estudi, modificació i distribució, difícilment compatibles amb un sistema educatiu universal i de qualitat.

El software propietari genera uns costos econòmics d'adquisició, d'actualització, de manteniment i de suport que es tradueixen en: a) un augment substancial dels recursos públics que s'han de destinar a l'ensenyament; o, b) una reducció en les dotacions d'equipament informàtic als centres. Per tant, és evident l'impacte negatiu que té el software propietari en l'objectiu d'aconseguir la universalitza-

ció de l'ensenyament.

Per altra banda, amb exagerada freqüència, els programes propietaris amb els quals els alumnes han d'aprendre no tenen la qualitat tècnica mínima exigible. Les aplicacions, que quasi sempre són del mateix proveïdor –Micro-

s o f t
W i n -
d o w s ,
O f f i c e ,
I n t e r -
n e t
E x p l o -
r e r ,
O u t l o -
o k , ...–, ofereixen

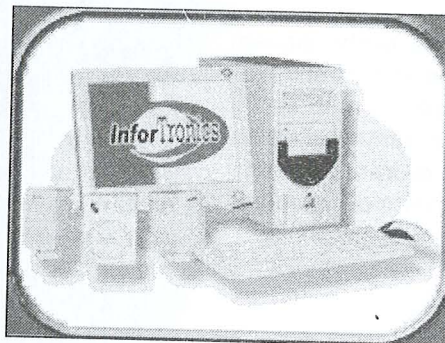
socials, dels seus productes. El software és, abans que res, una mercaderia i l'usuari, un comprador. Per al fabricant de software propietari, sobretot si ocupa una posició de monopoli, l'escola és un comprador i un aparador, el professor, un representant gratuït dels seus productes, i l'alumne, un consumidor en potència.

No és raonable, doncs, deixar que els propietaris de la tecnologia, organitzacions amb ànim de lucre i sense interès públic manifest, marquen les directrius a seguir per l'educador i la societat. Els responsables de l'educació han de tindre el major marge de manobra possible a l'hora de decidir com guiar els estudiants per l'univers de les noves tecnologies.

Si, amb el software propietari, no es pot oferir una educació a totes les persones que promoga el seu desenvolupament humà i que revertisca positivament en el conjunt de la societat, hem d'abandonar l'ensenyament de noves tecnologies? O potser, amb renunciar a la universalització de l'educació, n'hi ha prou? Si la resposta és no, aleshores, quina és l'alternativa a la submissió dels poders públics als designis de la indústria del software propietari?

(c) 2003 Josep V Taus

S'autoritza la còpia i distribució d'aquest document complet per qualsevol mitjà si es fa de forma literal, es manté aquesta nota i s'indica l'autor.

nivells de seguretat –"m'ha tornat a entrar un virus"–, fiabilitat –"m'ha desaparegut el document?"– i estabilitat –"ja s'ha tornat a penjar!"– vergonyosos. L'usuari, siga alumne, professor o administració, no té cap opció d'estudiar ni de millorar el funcionament de les aplicacions. Açò el porta a adoptar un paper d'usuari passiu –consumidor– de tecnologia. En comptes d'estimular la curiositat i l'esperit investigador de l'alumne, el transporta des de la frustració fins la resignació per, finalment, fer-li assumir les limitacions del producte com quelcom inevitable.

El sistema educatiu lligat al software propietari passa d'impulsor de la política educativa a vassall del subministrador. En el negoci del software propietari pesa més el marge de beneficis que els aspectes tecnològics, i no diguem-ne

LLIBRES

ELS PARADISOS DE LA INFANTESA

TEXT: jmSanAbdón

TERESA MONROIG SALOM. Teresa i Laura. Edicions Brosquil. València. 2003.

Recordo haver-li sentit dir alguna vegada al professor Manuel Sanchis Guarnier, que vivim en una societat de canvis accelerats, i ell ho explicava de manera molt gràfica amb el següent exemple: "Entre aquestes xiquetes que tenim ací a classe i les seues àvies, hi han més diferències que

entre les seues àvies i Isabel la Catòlica". Aquelles xiquetes que compartien amb mi les aules universitàries quan Sanchis Guarnier deia això, ara ja s'acosten al mig segle i aquest canvi tant accelerat l'han sofert en les seues pròpies carns. Els canvis s'han produït de manera tant accelerada en les darreres tres dècades, que sense sortir del País Valencià, tenim ja una àmplia bibliografia d'autors que han novel·lat aquell període de temps, sovint amb un ampli contingut autobiogràfic, que abraça des de la immediata postguerra fins els anys seixanta, recordarem només Carmelina Sánchez Cutillas, Joan Francesc Mira, Manel Joan i Arinyó o Rafael Ventura Melià.

Teresa Monroig Salom, amb Teresa i Laura, s'afegeix a aquesta nòmina d'escriptors amb la narració de diversos moments en la vida de dues bessonetes, la pròpia Teresa i la seua germana Laura, des del seu naixement a Càlig, fins quan abandonen el poble

per anar a estudiar a Castelló.

El llibre està estructurat en diferents capítols que ens refereixen moments concrets de la vida de les dues bessones, comença amb el titulat "Eixida al món" que relata el moment del seu naixement, amb la sorpresa de l'arribada de dues filles en lloc d'una, i amb la presència d'un metge que sembla extret d'un *esperpento* de Valle-Inclán. A poc a poc anirem veient com creixen les xiquetes, coneixerem els seus pares i els seus avis, la manera de passar el temps o com aprovisionar-se d'aliments. Esdeveniments com l'arribada del telèfon al poble o el cine ambulant dels estius.

També a estones el llibre és un bon document etnològic, podem assistir a la manera com es feien les tasques del camp, tot el ritual que suposava anar a arregar olives o ametlles, o a l'acte de trepitjar el raïm per convertir-lo en vi, en condicions no gens higièniques.

La vida de les dues bessonetes en aquells anys transcorre tranquil·la i feliç, en un autèntic paradís, i es veu alterada només per la presència de la mort, o la primera separació quan a una d'elles se l'emporten els avis de vacances a la Balma.

Un aspecte interessant del llibre és l'enorme esforç que suposava per als joves d'aquests indrets, fa uns anys, estudiar el batxillerat, que llavors començava als deu anys. Eren preparats per mestres quan acabaven l'escola, per les tardes i nits, i havien d'examinar-se en un parell de dies a Tortosa o Castelló.

Teresa Monroig recrea molt bé el llenguatge de la gent del seu poble, amb expressions i vocabulari molt pròpies dels homes i dones de Càlig. Teresa i Laura, és un llibre ple de tendresa, escrit de manera molt amena, i recomanable per a recordar o conèixer uns temps que encara ens són molt pròxims.

Els membres d'Afanias van representar 'Blancaneus'

TEXT: noemiOms

Els membres d'Afanias van representar a l'auditori municipal una adaptació de l'obra Blancaneus. Les pràctiques teatrals s'havien iniciat al novembre amb un conjunt d'entre sis i vuit persones.

Les classes van començar amb treballs en grup, desinhibició i expressió corporal encara que va ser cap al mes d'abril quan

"els assistents a les sessions van començar a tenir la inquietud de representar alguna cosa" segons explicava la monitora Regina Prades.

L'espectacle va ser especialment meritori tenint en compte que es tracta de gent **"amb problemes"**, d'aquesta manera, **"alguns tenen limitacions quant al parla, pel que s'ha evitat que aquestes persones tinguin diàleg, mentre**

que unes altres que tenen més predisposició se'ls ha donat més diàleg". Segons Prades, al principi dels assajos havien xavals que es quedaven asseguts en una cadira durant dues hores, pel que ha estat **"un procés lent"** i, en alguns casos, hem aconseguit que aquesta persona acabe donant voltes a l'escenari **"però que amb aquesta volta a mi ja em sobra i resobra"** assegurava.

L'obra, amb una durada propera als vint minuts, suposava el repte de vèncer la dificultat de **"recordar els guions"**. Un objectiu que van superar amb escreix, aconseguint a més que el públic present gaudís de la representació i riguera amb alguns cops graciosos preparats al detall.

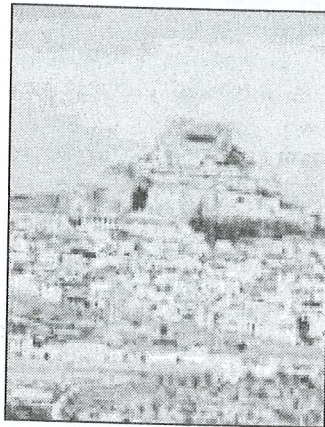
ARGILES CERÀMIQUES: NOVA EXPLOTACIÓ DE L'INTERIOR VALENCIÀ (i2)

TEXT: pere **BAUSÀ**

Durant els darrers deu anys, l'impacte de les explotacions d'argiles ceràmiques a comarques com els Serrans o l'Alcalatén, ha anat en augment. De fet, tota la comarca dels Serrans ha esdevingut una gran conca minera i la muntanya del Mollet, a Sant Joan de Moró, està plena de grans clots. Aquesta mineria a cel obert ha generat molts conflictes de tipus social, urbanístic, ambiental i polític. Hom demanava una regulació legal valenciana d'aquesta activitat econòmica.

El passat 1 d'abril s'iniciava el període d'exposició pública d'un mes del Pla d'Argiles Ceràmiques de la Comunitat Valenciana (PACCV) i el seu Estudi d'Impacte Ambiental, presentat per la Conselleria d'Indústria, Comerç i Energia. El PACCV és un Pla d'Acció Territorial de caràcter Sectorial de conformitat al que estableix la Llei d'Ordenació del Territori (LOT) de 1989. En el PACCV es qualifica l'argila ceràmica com "**matèria primera estratègica**" -semblant al petroli, l'urani, l'or o platí- i es declara el seu aprofitament com a prioritari sobre qualsevol altre ús del territori (ramader, agrícola, forestal turístic...). Serà possible expropiar un terreny explotable i pagar-lo segons el seu valor cadastral. L'objectiu fonamental del pla es abastar la indústria taulellera d'argila barata durant els propers cinquanta anys.

Segon el PACCV, el terri-

tori valencià queda dividit en apte, apte amb prescripcions o no apte per a la seva explotació minera. Es qualifica com no aptes els espais naturals protegits per la Generalitat -parcs i paratges naturals o municipals, microreserves i zones humides i coves catalogades-, les masses boscoses valuoses i les zones de nidificació d'aus en perill d'extinció. Vint-i-cinc dels 94 Llocs d'Interès Comunitari (LIC), proposats per la Generalitat per ser inclosos en la Xarxa Natura 2000, són qualificats com aptes amb prescripcions on la possibilitat d'activitat extractiva es determinarà mitjançant un estudi detallat d'impacte ambiental.

Com a LIC afectats tenim la zona del Penyagolosa, la Tinença de Benifassà -80% del seu territori- i els cursos dels rius Bergantes, Millars i Palància. Els Bens d'Interès Culturals, nuclis rurals o elements patrimonials com ermites, queden protegits per una franja d'exclusió de 250 metres. Es podran obrir mines a 500 metres dels cascs urbans. A més, el PACCV permetrà la legalització de més d'un centenar de mines en explotació sense llicència

municipal d'activitats, la majoria a la comarca dels Serrans.

El 18 d'abril es celebrà a diversos pobles dels Serrans unes jornades per a debatre les explotacions mineres en àrees forestals. Hi eren plataformes i col·lectius de la comarca, però també de Morella i Cincorres. S'elaborà el Manifest d'Andilla, amb el refús de la mineria abusiva, i la formació de la Coordinadora d'Afectats per les Mines. El 9 de maig es celebrà una manifestació en la ciutat de València amb lemes com "**Mines no, turisme sí**" i "**Pla d'argiles ceràmiques, permís per a destruir**". El PACCV fou refusat per partits polítics, com PSPV-PSOE i l'Entesa, sindicats, com CCOO, grups ecologistes i escriptors com Alfons Cervera.

La pressió popular obligà el Consell de la Generalitat a ampliar el termini de presentació d'al·legacions fins el 2 de juny. En total es presentaren més de 20.000 al·legacions -deu mil dels Ports-, signades per unes vuit mil persones. S'ha al·legat que l'elaboració del PACCV ha tingut una deficient participació pública, no han sigut consultats ni ajuntaments, ni grups ecologistes o excursionistes. S'argumenta que el PACCV transmet una desconfiança amb l'autonomia municipal i que pretén treure competències urbanístiques als municipis. S'assenyala que el Reglament d'Activitats Qualificades estableix una distància mínima de 2000 metres als nuclis urbans i el PACCV ho rebaixa a 500 metres. S'ha trobat a faltar

una preocupació mediambiental real o un Pla de Desenvolupament de les Zones Productores.

La comarca dels Ports serà una de les més afectades, la majoria dels seus municipis tenen part dels seus termes dins de les zones aptes o aptes amb prescripcions del PACCV. Es preveu extreure 134 milions de tones d'argila i, és possible que el 75 per cent dels pobles dels Ports tinguen una mina prop. La Plataforma de Cincorres ha sigut el grup que ha protagonitzat el moviment de protesta. Han organitzat xerrades informatives i la recollida d'al·legacions per tots els pobles de la comarca. Fins ara, els ajuntaments de Vilafranca, Forcall i Morella han decidit no donar cap permís per l'obertura de mines o realització de prospeccions als seus termes municipals. S'ha denunciat que el PACCV és un atemptat contra les explotacions agràries, contra el turisme rural i cultural, agreujarà el risc d'erosió, produirà canvis als aqüífers i en les fonts, posarà en perill els jaciments paleontològics -argiles roges de Morella riques en fòssils d'Iguanodon- afectarà la producció de tòfones -uns 5000 quilos anuals- i suposarà una greu amenaça per les construccions de pedra seca.

El Centre d'Estudis dels Ports ha assenyalat que "**els Ports poden ser una repetició dels Serrans, una comarca desfeta en deu anys, on la gent segueix emigrant malgrat els llocs de treball de les mines**".

La Guillotina

SENSE IDENTITAT

TEXT: Robespierre

Tal com va segellar Tolito la passada Veu, PP i BLOC, van signar allò que ell va batejar, prou acuradament, com el "pacte de la misèria", idea que enllaçava perfectament amb el final de la meua anterior col·laboració, els sous que en aquesta legislatura tindran els nous regidors.

Així volia reprendre el fil, però vist que han deixat sobre la taula, l'assumpte en qüestió, per deliberar si dedicació exclusiva no, si dedicació parcial si, o a l'inrevés, penso que millor serà tornar a replegar-lo després que hagen netejat definitivament la taula, i sapiguem, a ciència certa,

com quedaran les seues butxaques. Bé, i les nostres també, però en aquest cas, d'escurades.

Per tant, fins llavors, canviarem de tema, i comentarem un detall, important, segons es mira, de com ha quedat aquest govern "raro", PP-BLOC.

Veiem, els canvis del PP podem considerar-los més que previsibles, fins i tot lògics, amb algun canvi de cartera, previsible, més endavant, però dins la normalitat. Ara bé, els del BLOC poden semblar curiosos, fins i tot, estranys.

Anem per matèria, quines han estat les persones que han entrat a la Comissió de govern (el lloc on es

talla el bacallà)? Quines han estat les persones que ostenten tinences d'alcaldia? Doncs, curiosament, les mateixes, el sr. Guzman i el sr. Lores.

Vist això, què dels cinc regidors entrants, tres són independents (dit per ells), i d'eixos, dos, són els que ostenten els càrrecs de decisió en el grup municipal, la pregunta és obvia, com queda ara el BLOC? o seria millor dir, el BLOC PER BENICARLÓ? Que pensarà el militant, o el simpatitzant, veient aquesta..., distribució? Fins i tot, que deuen pensar els altres dos regidors, que sí són militants, al veure's relegats a un paper..., secundari?

Pot ser, açò tinga alguna cosa a veure amb la desaparició, més que forçada, del mot "nacionalista valencià", del seu argot? O de la desaparició, més que forçosa, i no mai aclarida, dels regidors anteriors? O del pseudopacte, forçós o forçat, igual dóna, amb el PP?

Massa preguntes i poques respostes, Ara per ara, sembla prou evident que al BLOC ni manen els d'abans ni són com abans. Són independents però no nacionalistes. Com era, que dia la cançó? **"Qui perd els orígens per la identitat"**.

Tot preparat per al segon torn de l'Escola de Vela

TEXT: noemíoms

Aquesta setmana s'inicien les activitats del segon torn de l'escola de vela, tan només uns dies després que un total de 60 alumnes recolliren el seu diploma d'assistència al primer torn. El curs està organitzat per l'Ajuntament de Benicarló en col·laboració amb la Fundació Bancaixa. En aquest cas, l'entitat facilita el lloc de les activitats i els monitors de temps lliure, mentre que el consistori es fa càrrec del cost dels monitors de vela, la cuinera i el personal de neteja.

El curs incloïa un ampli ventall d'activitats que ana-

ven des dels propis exercicis de vela fins excursions per Peníscola, passant per taller de manualitats.

Sobre la possibilitat d'ampliar el nombre de participants de l'escola de vela, el regidor d'esports de l'Ajuntament de Benicarló, Marcos Marzal, explicava que, de moment 120 alumnes per estiu "és un nombre correcte", ja que aquest any "s'ha comprat molt matèria, renovant-se gran part del que havia", pel que s'han adquirit velers, taules de surf, i més piragües.

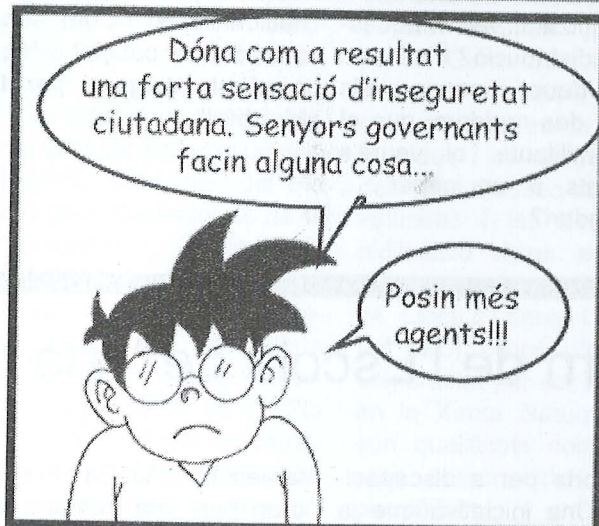
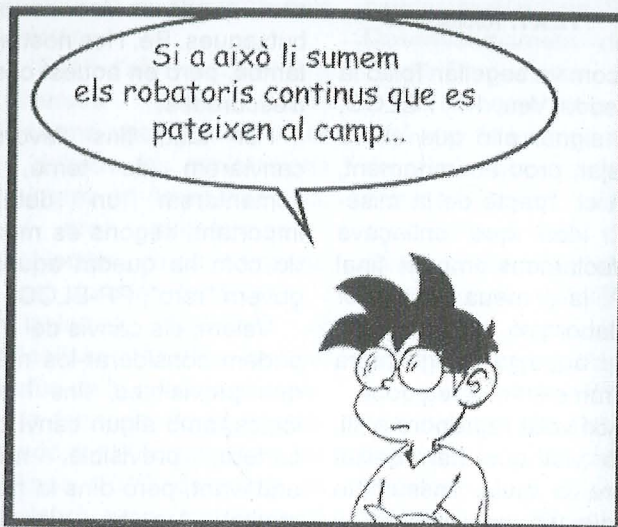
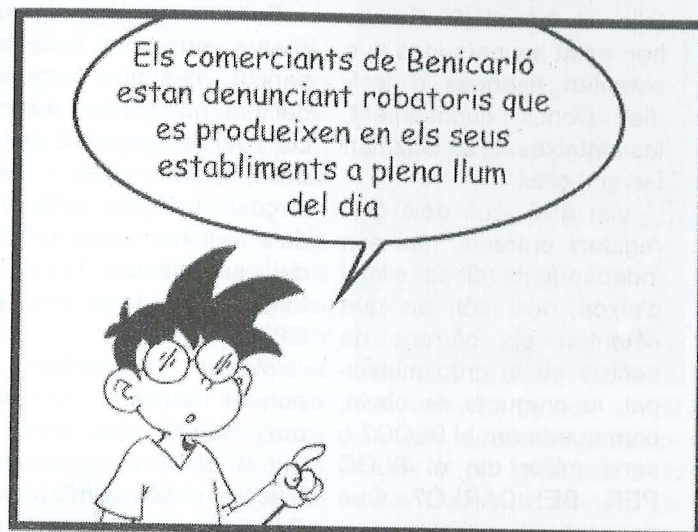
D'altra banda, Marzal recordarva que aquesta setmana s'iniciava el camp

d'esports per a discapacitats. Una iniciativa que ja compleix el seu sisè any d'activitat i que és fruit d'un conveni entre la Federació d'Esports Adaptats, l'Ajun-

tament i l'IVAJ. En ell prendran part una trentena de persones i una altra trentena de voluntaris, una directora i un monitor.

EL CÒMIC/ per Xavi Burriel
lIn-se-gu-re-tat

**CÒPIES DIGITALS DE FORMAT MENUT I DE DE PLÀNOLS
AMPLIACIONS I REDUCCIONS DE L'1% AL 400%
CÒPIA DES DE DISQUET, DIGITALITZACIÓ D'IMATGES**

**COPISTERIA
LLIBRERIA
PAPERERIA**

**CÒPIES COLOR
LÀSER DIGITAL**

GRÈVOL

Llibres dels IES

Sant Blai, 2 - 12580 BENICARLÓ Tel.: 964 475698